

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஆத்மா என்ற துபத்தினுள் ஞானம், யோகம் எனும் எண்ணெயை ஊற்றுகள், அதனால் ஒளி ஏற்றப்பட்டிருக்கும். ஞானத்துக்கும், யோகத்துக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசத்தை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி: தந்தை தனது கடமையைத் தூண்டுதல் மூலம் செய்ய முடியாது, அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இங்கு வரவேண்டும். இது ஏன்?

பதில்: மனிதர்களின் புத்தி முற்றிலும் தமோபிரதான் ஆகியுள்ளதாலாகும். தமோபிரதான் புத்தியினால் தூண்டுதல்களைப் பற்றிக் கொள்ள முடியாது. தந்தை வந்ததனாலேயே அவர்கள் பாடுகின்றார்கள்: உங்களது ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு விடுங்கள்.

பாடல்: உங்கள் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு விடுங்கள்.....

ஓம் சாந்தி பக்தர்கள் இந்தப் பாடலை இயற்றியுள்ளார்கள். இதனுடைய அர்த்தம் மிக அழகானது. ‘உங்களது ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டுக் கீழே வாருங்கள்’ என அது கூறுகின்றது. எவ்வாறாயினும், ஆகாயம் இங்கே, இந்த வசிப்பிடத்திலேயே உள்ளது. ஆகாயத்திலிருந்து எவரும் வருவதில்லை. அவர்கள் ஆகாயத்தில் இருக்கும் சிம்மாசனத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஆகாய தத்துவத்தின் கீழ் வசிக்கின்றீர்கள், ஆனால் தந்தையோ மகத்தான ஒளித்தத்துவத்தில் வசிக்கின்றார். அது ஆத்மாக்கள் வசிக்கின்ற பிரம்ம தத்துவம் என்றும், மகத்தான ஒளித்தத்துவம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் தந்தை நிச்சயமாக அங்கிருந்து தான் வருகின்றார். எவராவது வரவேண்டும். அவர்கள் பாடுகின்றார்கள்: எங்களுக்கு ஒளி ஏற்ற வாருங்கள். குருடர்களின் குருட்டுக் குழந்தைகளும், ஞானமுள்ளவரின் ஞானம் பெற்ற குழந்தைகளும் உள்ளனர் என்பது நினைவு கூரப்படுகின்றது. ‘திருதராட்டினன்’ ‘யுதிஷ்டிரன்’ என்ற பெயர்கள் அடையாளங்களாகும். அவர்கள் இராவணனின் குழந்தைகள். இராவணன் மாயையாகும். நீங்கள் இறைபுத்தியைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள், ஏனையோர் அசுரபுத்தியைக் கொண்டுள்ளார்கள். தந்தை இப்பொழுது உங்கள் புத்தியின் பூட்டைத் திறக்கின்றார், ஆனால் இராவணன் பூட்டைப் பூட்டுகின்றான். ஒருவர் எதையுமே புரிந்து கொள்ளாத போது அவர் கல்புத்தி கொண்டவர் எனக் கூறப்படுகின்றது. தந்தை உங்களின் துபங்களை ஏற்றுவதற்கு இங்கு வரவேண்டும். அவர் தூண்டுதல் மூலம் எதையும் செய்வதில்லை. சதோபிரதானாக இருந்த ஆத்மாக்களின் பலம் இப்பொழுது முற்றாகக் குறைவடைந்து விட்டது. அவர்கள் தமோபிரதான் ஆகிவிட்டார்கள்; அவர்களது பிரகாசம் குறைந்து விட்டது. ஒருவர் மரணிக்கும் தறுவாயில், அவர்கள் ஒரு துபத்தை ஏற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் ஏன் துபத்தை ஏற்றுகின்றார்கள்? ஏனெனில் ஒரு துபத்தை ஏற்றும் பொழுது, அந்த ஆத்மா இருளிலே இருக்க மாட்டார் என அவர்கள் நம்புவதால் துபத்தை ஏற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் இங்கே துபத்தை ஏற்றும்பொழுது, அங்கே எவ்வாறு ஒளி இருக்க முடியும்? அவர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது விவேகமான புத்தியைக் கொண்டவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது உங்களை சுத்தமான புத்தியுள்ளவர்களாக ஆக்குகின்றேன். நான் ஞானம் எனும் எண்ணெயை உங்களுக்குள் ஊற்றுகின்றேன். ஞானமும், யோகமும் இரு வேறுபட்ட விடயங்கள் என நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கூறுவது போன்று யோகம், ஞானமாக இருக்க முடியாது. கடவுள் வந்து ‘என்னை நினைவு செய்யுங்கள்!’ என்று கூறி இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்ததாக சிலர் நினைக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் அதனை ஞானம் என்று அழைக்கக்கூடாது. இங்கே தந்தையும், குழந்தைகளும் இருக்கின்றார்கள். அவர் உங்களுடைய பாபா என குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலே ஞானம் என்ற கேள்வியில்லை. ஞானம் விரிவானது, ஆனால் அது நினைவேயாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். அவ்வளவுவே! இது பொதுவான ஒரு விடயம்; அதை ஞானம் என அழைக்கக் கூடாது. ஒரு குழந்தை பிறந்த பின்னர் நிச்சயமாக தனது (லௌகீகத்) தந்தையை நினைவு செய்வார். ஞானமானது விரிவானது. தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள், ஆனால் அது ஞானம் அல்ல. நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்றும், உங்களுடைய தந்தை பரமாத்மா, கடவுள் என்பதையும் உங்கள் ஒவ்வொருவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதை ஞானம் என்று

அழைக்க முடியுமா? அவர்கள் தந்தையைக் கூவி அழைக்கின்றார்கள். ஞானம் என்றால் ஞானம், உதாரணமாக ஒருவர் எம்.ஏ அல்லது பி.ஏ கற்கும் பொழுது அதற்குரிய அறிவைக் கொண்ட பல புத்தகங்களைப் படிப்பதற்காக வைத்திருப்பார். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னுடைய குழந்தைகள், நான் உங்களுடைய தந்தையாவேன். என்னுடன் மாத்திரம் யோகம் செய்யுங்கள், அதாவது என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்! இந்த நினைவு ஞானம் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. எவ்வாறாயினும் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் என்னுடைய குழந்தைகளே. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் ஒருபோதும் அழிவதில்லை. ஒருவர் மரணிக்கும் பொழுது அவர்கள் அந்த ஆத்மாவை அழைக்கின்றார்கள், அவரது சரீரம் அழிந்து விடும். எவ்வாறு அந்த ஆத்மா தனக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவை உண்ணமுடியும்? பிராமணப் புரோகிதரே அந்த உணவை உண்கின்றார். எவ்வாறாயினும், அவை பக்தி மார்க்க; சம்பிரதாயமாகும். நாங்கள் கூறுகின்றோம் என்பதால், பக்தி மார்க்கம் ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்றில்லை. அது தொடர்ந்திருக்கும். ஓர் ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொன்றை எடுக்கும்.. ஞானத்துக்கும், யோகத்துக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசம் குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்ற பொழுது, அது ஞானமல்ல, அது தந்தையின் வழிகாட்டலாகும். இது யோகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறு உலகச் சக்கரம் சுழல்கின்றது எனத் தெரிந்து கொள்வதே ஞானமாகும். அது ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. யோகம் என்றால் நினைவு ஆகும். தந்தையை நினைவு செய்வது குழந்தைகளது கடமையாகும். அவர்கள் பௌதீகத் தந்தையர். ஆனால் இவரோ பரலோகத் தந்தையாவார். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். ஆகையினால், ஞானம், நினைவிலிருந்து வேறுபட்டது. குழந்தைகளுக்கு அவர்களது தந்தையை நினைவு செய்யுமாறு கூறவேண்டுமா? ஒரு குழந்தை பிறப்பு எடுத்தவுடன், அவருடைய லௌகீகத் தந்தையை அவர் நினைவு செய்கின்றார். இங்கே உங்களுக்குத் தந்தையை நினைவூட்ட வேண்டியுள்ளது. இதற்கு பெருமளவு முயற்சி தேவை. உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இந்தப் பணிக்குப் பெருமளவு முயற்சி தேவை. இதனாலேயே பாபா கூறுகின்றார்: உங்களால் தொடர்ச்சியாக யோகத்தில் நிலைத்திருக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் பாபாவை நினைவுசெய்ய மறந்துவிட்டதாக குழந்தைகள் பாபாவுக்கு எழுதுகின்றார்கள். அவர்கள் ஞானத்தை மறந்து விட்டதாக ஒருபோதும் கூறுவதில்லை. ஞானம் மிகஇலகுவானது. நினைவு ஞானமாக இருக்க முடியாது. இந்த நினைவிலேயே மாயையின் புயல்கள் பல வருகின்றன. சிலர் இந்த ஞானத்தில் மிகவும் திறமைசாலிகளாக இருந்து மற்றவர்களுக்கும் மிகநன்றாக ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற போதிலும், பாபா உங்கள் அனைவரையும் நினைவு அட்டவணையை எழுதுமாறு கேட்கின்றார். எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் நினைவில் நிலைத்திருந்தீர்கள்? நீங்கள் வைத்திருக்கும் பாபாவின் நினைவின் சரியான அட்டவணையை அவருக்குக் காட்டுங்கள். நினைவு என்பதே பிரதான விடயமாகும். “வந்து எங்களைத் தூய்மை ஆக்குங்கள்”! எனத் தூய்மையற்றவர்களே கூவி அழைக்கின்றார்கள். தூய்மையாகுவதே பிரதான விடயமாகும். இதிலேயே மாயை தடைகளை உருவாக்குகின்றாள். கடவுள் சிவன் பேசுகின்றார்: அனைவரும் நினைவிலேயே பலவீனமாக இருக்கின்றார்கள். ஞானத்தை மிக நன்றாகப் பேசக்கூடிய மிகநல்ல குழந்தைகள் நினைவில் முற்றிலும் பலவீனமாக இருக்கின்றார்கள். யோகம் செய்வதினால் மாத்திரமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். யோகம் செய்வதன் மூலமே உங்கள் புலன் அங்கங்கள் முற்றிலும் குளிர்மையாகவும், அமைதியாகவும் ஆகுகின்றன. பின்னர் ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்ய மாட்டீர்கள். எவருடைய சரீரத்தின் நினைவும் இருக்கமாட்டாது. இந்த முழு உலகமும் அழியப்போகின்றது என ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது நாங்கள் வுடு திரும்ப இருக்கின்றோம், பின்னர் நாங்கள் இங்கே எங்கள் இராச்சியத்துக்கு இறங்கி வருவோம். இது சதா உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் பெற்ற ஞானத்தை உங்களுக்குள்ளே வைத்திருக்க வேண்டும். தந்தை யோகத்தின் பிரபு ஆவார்: அவரே நினைவைக் கற்பிப்பவர். உண்மையில், அவர்கள் கூறுவது போல் கடவுள் யோகேஸ்வரராக (யோகத்தின் பிரபு) இருக்கமுடியாது. நீங்களே யோகேஸ்வரர்கள். கடவுள் தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். கடவுளாகிய தந்தையே உங்களுக்கு நினைவைக் கற்பிக்கின்றார். அந்த அசரீரியான தந்தை இந்த சரீரத்தின் மூலம் பேசுகின்றார், குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்கள் சரீரத்தின் மூலம் அவரை செவிமடுக்கின்றீர்கள். உங்களில் சிலர் யோகத்தில் மிகவும் பலவீனமானவர்களாக இருக்கின்றீர்கள், நீங்கள் சற்றேனும் நினைவைக்

கொண்டிருப்பதில்லை! ஆகையினால் பல பிறவிகளின் மூலம் செய்யப்பட்ட பாவங்கள் அனைத்திற்குமான தண்டனையை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். இங்கே வந்து பின்னர் பாவம் செய்தவர்கள் நூறுமடங்கு தண்டனையை அனுபவம் செய்வார்கள். அவர்கள் பெருமளவு ஞானத்தைப் பேசிய போதிலும், அவர்கள் முழுமையான யோகத்தைக் கொண்டிராததினால், அவர்களது பாவங்கள் அழிக்கப்பட மாட்டாது, அவர்கள் பலவீனமாக இருக்கின்றார்கள். இதனாலேயே எட்டு மணிகளினாலேயே உண்மையான மாலை உருவாக்கப்படுகின்றது. ஒன்பது இரத்தினங்கள் நினைவுகூரப்படுகின்றன. நூங்கள் 108 இரத்தினங்கள் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதுண்டா? எவருமே 108 இரத்தினங்களைக் கொண்டு ஆபரணங்களைச் செய்வதில்லை. இந்த விடயங்களைப் பலர் புரிந்து கொள்வதில்லை. நினைவு செய்வதை ஞானம் என்று அழைக்க முடியாது. உலகச் சக்கரமே ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. புராணங்களிலே எந்த விதமான ஞானமும் இல்லை. அந்தப் புராணங்கள் பக்தி மார்க்கத்துக்குச் சொந்தமானவை. தந்தை கூறுகின்றார்: அவற்றின் மூலம் நூங்கள் என்னை அடைய முடியாது. சாதுக்கள், சந்நியாசிகள் அனைவரையும் ஈடேற்றவே நான் வந்திருக்கின்றேன். அவர்கள் நூர்க்குமிழிகள்; நூரில் கலந்து விடுகின்ற உதாரணத்தைக் கூறி, பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிடுவதாக அவர்கள் நம்புகின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் இதைக் கூறுவதில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் தந்தையின் குழந்தைகள் எனப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். “என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்”; என்ற வார்த்தையை அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றார்கள், ஆனால் அதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்களும் ஆத்மாக்கள் என்று கூறுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்களிடம் ஆத்மா என்றால் என்ன, அல்லது பரமாத்மா என்றால் என்ன என்ற ஞானம் நிச்சயமாக இல்லை. தந்தை மாத்திரமே வந்து இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அது ஆத்மாக்களின் வீடு என இப்பொழுது நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். முழு வம்சாவழி விருட்சமும் இங்கேயே இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அவருடைய சொந்தப் பாகத்தைப் பெற்றுள்ளார். யார் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது, யார் துன்பத்தைக் கொடுப்பது என எவருக்குமே தெரியாது. பக்தி இரவும், ஞானம் பகலுமாகும். நூங்கள் 63 பிறவிகளாக அலைந்து திரிந்தீர்கள், பின்னர் நான் வந்து ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றேன், ஆனால் அதற்கு எவ்வளவு காலம் எடுக்கின்றது? ஒரு செக்கன் மாத்திரமேயாகும். “ஐயவன்முக்தி ஒரு செக்கனில் பெறப்பட்டது” என்பது நினைவு கூரப்படுகின்றது. தூய்மையாக்குபவராகிய அவரே உங்களுடைய தந்தையாவார். அவரை நினைவு செய்வதன் மூலம் நூங்கள் தூய்மையாகுகின்றார்கள். சத்திய, திரேதா, துவாபர, கலியுகங்களின் சக்கரம் இருக்கின்றது. அவர்கள் இந்தப் பெயர்களைத் தெரிந்துள்ளார்கள், ஆனால் எவருக்குமே அவற்றின் காலவரையறை தெரியாதளவுக்குக் கல்லுப்புத்தியைக் கொண்டுள்ளார்கள். இப்பொழுது கலியுகத்தின் காரிருள் என அவர்கள் புரிந்துள்ளார்கள். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் கூறுவது போல கலியுகம் நூண்டகாலம் நூடித்தால், காரிருள் மேலும்; இருக்கும். இதனாலேயே விநாசம் இடம்பெற்ற பொழுது, அனைவரும் கும்பகர்ண உறக்கத்தில் இருந்ததாக நினைவு கூரப்படுகின்றது. அவர்கள் சிறிதளவு ஞானத்தைச் செவிமடுத்தாலுமே, அவர்களால் பிரஜைகளில் ஒருவராக வரமுடியும். இலக்ஷ்மிக்கும் நாராயணனுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் இடையில் பெருமளவு வேறுபாடு இருக்கின்றது. கற்பிக்கின்றவர் ஒருவரே இருக்கின்றார். ஒவ்வொருவரும் அவரது சொந்தப் பாக்கியத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள். சிலர் புலமைப் பரிசிலைப் பெறுகின்றார்கள், சிலர் சித்தி அடைவதில்லை. இராமர் ஏன் அம்பு, வில்லு சின்னத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்? ஏனெனில் அவர் சித்தி அடையவில்லை. இது கூதையை கற்கும் இடமாகும். சிலர் எந்தப் புள்ளியும் பெறத் தகுதியற்றவர்கள். ஆத்மாவாகிய நான், ஒரு புள்ளியாவேன். தந்தையும் ஒரு புள்ளியாவார். இவ்வாறே நூங்கள் அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். இந்த விடயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் என்ன அந்தஸ்தைப் பெற முடியும்? நூங்கள் நினைவில் நிலைத்திருக்காவிடின், பெருமளவு இழப்பு ஏற்படும். நினைவு சக்தி அற்புதங்கள் புரியும். அது உங்கள் புலன் அங்கங்களை முற்றாக அமைதியும், குளிர்ச்சியும் அடையச் செய்யும். அவை ஞானத்தின் மூலம் அமைதியடைவதில்லை, யோகசக்தியின் மூலமே அமைதியடைகின்றன. வந்து கூதையின் ஞானத்தை எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என பாரதமக்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள். ஆனால் யார் வருவார்? கிருஷ்ணருடைய ஆத்மா இங்கு இருக்கின்றார். நூங்கள் அவரை அழைப்பதற்கு மேலே எவரும் சிம்மாசனத்தில் இருப்பதில்லை. சிலர் தாங்கள் கிறிஸ்துவின் ஆத்மாவை நினைவு செய்வதாகக் கூறுகின்றார்கள், ஆனால் அந்த ஆத்மா

இங்கேயே இருக்கின்றார். கிறிஸ்துவின் ஆத்மா திரும்பிச் செல்ல முடியாது, இன்னும் இங்கேயே இருக்கின்றார் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் ஆத்மாக்களே முதல் எண்ணிக்கையானவர்கள். அவர்களே முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுத்தவர்கள். அவர்களால் இன்னமும் வீடு திரும்ப முடியாது, எனவே எவ்வாறு மற்றவர்கள் வீடு திரும்ப முடியும்? இவை அனைத்தும் கணக்கிட முடியும். மனிதர்கள் கூறுபவை அனைத்தும் பொய்மையே. முதலில் அரைக்கல்பத்துக்கு சத்தியதாமஸும், அடுத்த அரைக்கல்பத்துக்கு பொய்யான பூமியும் இருக்கின்றது. அனைவரும் நரகவாசிகள் எனவும், மூண்டும் ஒருமுறை பாரதவாசிகள் சுவர்க்க வாசிகள் ஆகுவார்கள் எனவும் நூங்கள் இப்பொழுது அனைவருக்கும் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் பலவிதமான வேதங்கள், புராணங்கள், உபநிடதங்கள் போன்றவற்றைக் கற்கின்றார்கள். அதைக் கற்பதன் மூலம் அவர்களால் முக்தியைப் பெற முடியுமா? அவர்கள் தொடர்ந்தும் கஃழே வரவேண்டும். அனைத்துமே சதோ, ரNஹ, தமோ நிலைகளுக்கூடாக நிச்சயமாகச் செல்ல வேண்டும். புதிய உலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இடத்தைப் பற்றிய ஞானம் எவரிடமும் இல்லை. தந்தை இங்கே தனிப்பட்ட முறையில் அமர்ந்திருந்து, எப்போது, யார் தேவதர்மத்தை ஸ்தாபித்தார்? என விளங்கப்படுத்துகின்றார். பாரதமக்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. நூங்கள் ஞானத்தில் எவ்வளவு சிறந்தவராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, சிலர் யோகத்தில் சித்தியடைவதில்லை என தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். நூங்கள் யோகம் செய்யாதுவிடின், உங்களுடைய பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியாது, உங்களால் உயர்ந்த அந்தஸ்தையும் பெற முடியாது. யோகத்திலே போதையூட்டப்பட்டவர்களே, உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறுபவர்களாவர். அவர்களுடைய புலன் அங்கங்கள் முற்றிலும் குளிர்மையாகிவிடும். அவர்கள் தங்களது சொந்த சரூர உணர்வுகள் உட்பட அனைத்தையும் மறந்து விடுவார்கள். நான் சரூரமற்றவன், இப்பொழுது நான் வீட்டுக்குத் திரும்பவேண்டும். இப்பொழுது நூங்கள் அமர்ந்திருக்கும் பொழுதும், அலைந்து திரியும் பொழுதும், உங்களுடைய சரூரத்தைத் துறக்கவேண்டும் என்ற உணர்வைக் கொண்டிருங்கள். நாங்கள் எங்களது பாகத்தை நடித்து விட்டோம், நாங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்பவேண்டும். தந்தை கொண்டிருந்த ஞானம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் எவரையும் நினைவு செய்ய வேண்டியதில்லை. குழந்தைகளாகிய நூங்களே அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். தந்தை ஞானக்கடல் என அழைக்கப்படுகின்றார்; அவர் யோகத்தின் கடல் என அழைக்கப்படுவதில்லை. அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி சக்கரத்தின் ஞானத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். நினைவு ஞானம் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. குழந்தைகள் இயல்பாகவே அவர்களுடைய தந்தையை நினைவு செய்வார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்களும் நினைவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் எவ்வாறு உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்? அவர் உங்களுடைய தந்தையாகியதால், நூங்கள் நிச்சயமாக அவரிடமிருந்து உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெறுவீர்கள். நூங்கள் எவ்வாறு 84 பிறவிகள் எடுத்தார்கள் எனவும், எவ்வாறு தமோபிரதானிலிருந்து, சதோப்பிரதானாகவும், சதோப்பிரதானிலிருந்து, தமோ பிரதானாகவும் ஆகினார்கள் என்ற ஞானத்தை தந்தை விளங்கப் படுத்துகின்றார். நூங்கள் தந்தையின் நினைவைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம், இப்பொழுது சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இங்கே ஆன்மீகத் தந்தையிடம் வந்துள்ளீர்கள். அவருக்கு ஒரு சரூரத்தின் ஆதாரம் தேவை. அவர் கூறுகின்றார்: இவர் தனது ஓய்வு பெறுகின்ற நிலையில் இருக்கின்ற பொழுது, நான் இவரது வயதான சரூரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன். முழுஉலகும் நன்மையடைகின்ற இந்த நேரத்தில் தந்தை வருகின்றார். இவரே “பாக்கியரதம்” ஆவார். பெருமளவு சேவை இவர் மூலம் இடம்பெறுகின்றது. உங்களது சரூர உணர்வை விடுவதற்கு உங்களுக்கு நினைவு தேவை. இதில் ஞானம் என்ற கேள்வியில்லை. நூங்கள் நினைவை கூடுதலாகக் கற்பிக்க வேண்டும். ஞானம் இலகுவானது: சிறு பிள்ளைகளாலும் அதைக் கொடுக்க முடியும். நினைவில் இருப்பதற்கே முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஒருவருடைய நினைவே இருக்கட்டும்: இதுவே கலப்படமற்ற நினைவு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஒருவருடைய சரூரத்தை நினைவு செய்வது கலப்படமான நினைவாகும். இந்த நினைவைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் நூங்கள் அனைவரையும் மறந்து சரூரமற்றவர்கள் ஆகுவீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும், நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும் ஆன்மீகத்தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நினைவுச் சக்தி மூலம் உங்களுடைய புலன் அங்கங்களைக் குளிர்மையாகவும், அமைதியாகவும் ஆக்குங்கள். முழுமையாகச் சித்தியடைவதற்குத் தந்தையை மிகச் சரியாக நினைவுசெய்து தூய்மையாகுங்கள்.
2. நீங்கள் அமர்ந்திருக்கும்பொழுதும் அலைந்து திரியும்பொழுதும்; உங்களுடைய பழைய சரீரத்தைத் துறந்து இப்பொழுது நீங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பது உங்கள் புத்தியிலே இருக்கட்டும். தந்தை ஞானம் அனைத்தையும் கொண்டிருப்பது போன்று, நீங்களும் ஒரு மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக ஆகவேண்டும்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் இரும்பு போன்ற ஆத்மாக்களைத் தெய்வீகமானவர்கள் ஆக்குகின்ற மாஸ்டர் பாரஸ்நாத் (தெய்வீகத்தின் பிரபு) ஆகுவீர்களாக.

நீங்கள் அனைவரும் பாரஸ்நாத் தந்தையின் குழந்தைகளான, மாஸ்டர் பாரஸ்நாத் ஆவீர்கள். ஆகையால் ஓர் ஆத்மா எவ்வளவுக்கு இரும்பு போல் இருப்பினும் உங்கள் சகவாசத்தினால் இரும்பு கூட தெய்வீகமாக மாறுகின்றது. ஒருபோதும்; இவர் இரும்பு போல இருக்கின்றார் என்று நினைக்காதீர்கள். ஓர் இரசவாதக் கல்லின் சிறப்பியல்பு கல்லையும் தங்கமாக மாற்றுவதாகும். ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் உருவாக்கும் போதும் ஒவ்வொரு செயலைச் செய்யும்போதும் நீங்கள் இந்த இலக்கையும் அதனுடைய தகுதிகளையும் உங்கள் விழிப்புணர்வில் சதா வைத்திருங்கள். அப்பொழுதே ஆத்மாவாகிய உங்களிலிருந்து பரவுகின்ற ஒளிக்கதிர்கள் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்கமாக ஆகுவதற்குச் சக்தியைக் கொடுப்பதை நீங்கள் அனுபவம் செய்வீர்கள்.

சுலோகம்: ஒவ்வொரு கடமையையும் தைரியத்தோடு செய்யுங்கள். நீங்கள் அனைவரது மரியாதையையும் பெறுவீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---